

Sygn. akt IV U 580/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 kwietnia 2014 roku nr(...)

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się S. W. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 maja 2014r. na okres trzech lat.

Sygn. akt IV U 580/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 lutego 2015 roku

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy S. W. od dnia 1.05.2014 r. tj. od najbliższego terminu płatności wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 7.04.2014 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł S. W., domagając się jej zmiany i prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, podnosząc, iż decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpieczonego, zasadnie wstrzymano wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na wynik sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. W. urodzony w dniu (...) r., z zawodu jest ślusarzem, ostatnio pracował jako kierowca.

Ubezpieczony w okresie od 18.12.2012 r. do 30.06.2014 r. miał przyznaną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dowód: akta ZUS

W dniu 3.03.2014 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 21.03.2014 r. ubezpieczony został uznany za nadal częściowo niezdolnego do pracy, do dnia 30.06.2017 r. Wskutek zgłoszenia przez ZUS zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 7.04.2014 r. stwierdziła brak niezdolności do pracy po stronie wnioskodawcy, w wyniku czego ZUS wydał przedmiotową decyzję z dnia 14.04.2014 r. odmawiającą mu prawa do renty od dnia 1.05.2014 r. tj. od najbliższego terminu płatności.

Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono zaburzenia depresyjne z napadami lęku oraz nadużywanie alkoholu w wywiadzie.

Opiniowany w przeszłości był leczony z powodu zaburzeń lękowych. Od 2009 r. pozostaje w leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym z powodu zaburzeń depresyjnych z napadami lęku. Jak wynika z wywiadu u opiniowanego występowało okresowe nadużywanie alkoholu. Ze szczegółowego raportu lekarskiego z dnia 10.05.2011 r. wynika, że u odwołującego się rozpoznawano nawracające napady paniki oraz objawy zespołu psychovegetatywnego. Z zaświadczenia lekarskiego z 2014 r. wynika, że w związku ze schorzeniami psychiatrycznymi i zlecanymi lekami ubezpieczony nie jest w stanie kierować samochodem. Na podstawie danych z dokumentacji medycznej oraz obecnego badania psychiatrycznego u opiniowanego rozpoznano zaburzenia depresyjne z napadami lęku i nadużywaniem alkoholu w wywiadzie.

Powyższe zaburzenia w ich obecnym stopniu nasilenia oraz stosowana farmakoterapia powodują niezdolność do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji, częściową, przez okres 3 lat od dnia 1.05.2014 r. Przekwalifikowanie zawodowe biorąc pod uwagę wiek i stan psychiczny odwołującego jest niemożliwe.

Dowód: - opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 1.10.2014 r. – k. 22-26,

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii, który po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonał prawidłowej diagnozy jego schorzeń. Opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, jest przy tym rzetelna, kompletna i wewnętrznie spójna.

Opinia spełniła nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc i art.285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłego. Strony nie wniosły również do niej żadnych merytorycznych zarzutów.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku poz. 1440 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art. 13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, iż odwołujący się spełnia ustawowe przesłanki do otrzymywania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 3 lat od dnia 1.05.2014 r.

W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy.

Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu psychiatrii. Z przedmiotowej opinii sędowo – psychiatrycznej wynika, że odwołujący cierpi na zaburzenia depresyjne z napadami lęku oraz nadużywanie alkoholu w wywiadzie. Opiniowany w przeszłości był leczony z powodu zaburzeń lękowych. Od 2009 r. pozostaje w leczeniu psychiatrycznym ambulatoryjnym z powodu zaburzeń depresyjnych z napadami lęku. W związku ze schorzeniami psychiatrycznymi i zlecanymi lekami ubezpieczony nie jest w stanie kierować samochodem. Na podstawie danych z dokumentacji medycznej oraz obecnego badania psychiatrycznego u opiniowanego rozpoznano zaburzenia depresyjne z napadami lęku i nadużywaniem alkoholu w wywiadzie. Powyższe zaburzenia w ich obecnym stopniu nasilenia oraz stosowana farmakoterapia powodują niezdolność do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji, częściową, przez okres 3 lat od dnia 1.05.2014 r. Przekwalifikowanie zawodowe biorąc pod uwagę wiek i stan psychiczny odwołującego jest niemożliwe.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia zaprzestania pobierania poprzednio przyznanego świadczenia rentowego, czyli od 1.05.2014 r. na okres trzech lat biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c.